

sationernes genbrugsbutikker skævvrider markedet og er med til at skabe ulige kår for de forretninger, som har udgifter på arbejdskraft, moms og skat, på trods af at de driver fuldstændig den samme type forretning. Man får indtrykket af, at man i nødhjælpens hellige navn rundhåndet deler ud af gratis arbejdskraft (aktiveringsprojekter der aldrig udmønter sig i fastansættelse), fritagelse for moms og afgifter, samtidig med at vi alle ved, at meget, meget lidt af nødhjælpen når frem til de nødstedte.

Spørgeren kender ikke til andre brancher, hvor enkeltstående er fritaget for moms og andre afgifter på nær dér, hvor der er direkte er tale om snyd og svindel. Derfor finder spørgeren, at alle konkurrenter inden for tekstilbranchen skal betale de samme afgifter. Det vil være fair play for alle parter. Spørgeren føler sig overbevist om, at der findes mange yngre som ældre, der vil være i stand til at bygge små gode markandiserforretninger op til glæde for forbrugerne. Inde i Folketinget bliver der evig og altid talt om, at ramme- og konkurrencebetingelserne skal være i orden i erhvervslivet. Det er der ikke tale om i denne sammenhæng.

Spørgeren mener, at der kan sættes spørgsmålstegn ved, om nødhjælpsorganisationerne rent faktisk driver humanitært arbejde. Set i lyset af fjernsynsudsendelsen »Nødens købmænd«, som blev vist for nylig, hvor Dansk Røde Kors' humanitære arbejde blev belyst, er det svært at forstå, at nødhjælpsorganisationerne i den grad får særbehandling, samtidig med at andre genbrugsbutikker og/eller brugttøjsforhandlere på ærlig og hæderlig vis prøver at opretholde en levevej. Udsendelsen viste, hvordan Dansk Røde Kors manipulerede med nødhjælpen. Der er »digtet« katastrofer for at få penge ind, og det viste sig, at der ingen katastrofer var. Man udnytter flygtningene.

Udsendelsen formidler indtrykket af, at hjælpeorganisationerne er mere interesseret i penge end i at hjælpe, uanset om pengene også går til indkøb af våben og mad til folkemorderne.

tingstidende i 2001-02, 2. samling. Spørgsmålet, der dermed var bortfaldet, lød således:

Spm. nr. S 3278

Til økonomi- og erhvervsministeren (13/9 2002) af:

Colette L. Brix (DF):

»Har ministeren taget skridt til at sikre, at nødhjælpsorganisationernes genbrugsbutikker ikke via moms- og skattefritagelser forvrider konkurrencen i forhold til detailbutikker, der på normale erhvervsmæssige vilkår sælger de samme varegrupper som nødhjælpsorganisationernes butikker?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren har på det seneste modtaget adskillige henvendelser fra folk med tilknytning til genbrugsbranchen, der mener, at nødhjælpsorganisationernes genbrugsbutikker skævvrider markedet og er med til at skabe ulige kår for de forretninger, som har udgifter på arbejdskraft, moms og skat, på trods af at de driver fuldstændig den samme type forretning. Man får indtrykket af, at man i nødhjælpens hellige navn rundhåndet deler ud af gratis arbejdskraft (aktiveringsprojekter der aldrig udmønter sig i fastansættelse), fritagelse for moms og afgifter, samtidig med at vi alle ved, at meget, meget lidt af nødhjælpen når frem til de nødstedte.

Spørgeren kender ikke til andre brancher, hvor enkeltstående er fritaget for moms og andre afgifter på nær dér, hvor der er direkte er tale om snyd og svindel. Derfor finder spørgeren, at alle konkurrenter inden for tekstilbranchen skal betale de samme afgifter. Det vil være fair play for alle parter. Spørgeren føler sig overbevist om, at der findes mange yngre som ældre, der vil være i stand til at bygge små gode markandiserforretninger op til glæde for forbrugerne. Inde i Folketinget bliver der evig og altid talt om, at ramme- og konkurrencebetingelserne skal være i orden i erhvervslivet. Det er der ikke tale om i denne sammenhæng.

Spørgeren mener, at der kan sættes spørgsmålstegn ved, om nødhjælpsorganisationerne rent faktisk driver humanitært arbejde. Set i lyset af fjernsynsudsendelsen »Nødens købmænd«, som blev vist for nylig, hvor Dansk Røde Kors' humanitære arbejde blev belyst, er

Spørgsmål S 3278 til skriftlig besvarelse, der 13. september 2002 blev stillet til økonomi- og erhvervsministeren af Colette L. Brix (DF), blev 18. september 2002 taget tilbage af spørgeren. Ved en fejl blev spørgsmålet ikke optaget i Folke-